

ARCHIVE COPY

Please return.

Outreach

SPECIAL ISSUE
90th C
A

Հրատարակութիւն Ամերիկահայոց Արեւելեան Թեմի Ազգային Առաջնորդարանի
A Publication of the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America

Volume III, Number 6
October, 1980

His Holiness Karekin II

ՕԾՈՒՄ ՈՒՍՏԸՐԻ ՍՈՒՐԲ ԵՐՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ

Սեպտեմբեր 14, 1980, Նաչվերացի Կիրակին անմոռանալի օր մը եղաւ Ուստըրի Հայ Առաք. Եկեղեցւոյ համայնքին համար: Արդարեւ, այդ օր, եկեղեցական շքեղ եւ սպաւորիչ արարողութիւններով, կատարուեցաւ օծումը նորահաստատ Ս. Երրորդութիւն եկեղեցւոյ:

Հին է Ուստըրի հայութեան պատմութիւնը: 1880-ական թուականներուն ամենէն մեծ հայկական կեդրոնացումը Միացեալ Նահանգներու մէջ՝ Ուստըրը կը վայելէր: Ատոր համար ալ եկեղեցական առաջին կազմակերպեալ կեանքը Ուստըրի մէջ սկսաւ 1888 թ. եւ Հայց. Առաք. Ա. Եկեղեցին, յանուն Ս. Փրկչի, օծուեցաւ 1891 թ. Յունուար ամսուն: Արդէն յետոյ՝ Ուստըր, նոր ծաղկող այս թեմին հետզհետէ բարձրացող այլ եկեղեցիներու հետ միասին ունեցաւ իր լաւ ու վատ օրերը, տրամութեամբ ապրեցաւ 30-ական թուականներու տագնապները, եւ, ատոր ալ իբրեւ հետեւանք, երկու եկեղեցիներ՝ Ս. Փրկչի եւ Ս. Երրորդութիւն անուններով: Ահա սոյն Ս. Երրորդութիւն եկեղեցւոյ համայնքն էր, որ, 31 տարի իր սեփական եկեղեցին պահելէ յետոյ Մէյն փողոցի վրայ, ընկերային եւ ապահովութեան նկատումներով, կ'որոշէր նոր եկեղեցի մը գնել: Երկար ամիսներու փնտրումէ մը յետոյ, կրով փողոցի վրայ գտնուող եւ Աստիմպլի ֆֆ Կատ համայնքին պատկանող եկեղեցին գնուեցաւ 1980 Ապրիլին, եւ մի քանի ամսուան միջոցին հնարաւոր եղաւ նորակառոյց շէնքը իր յարակից սրահներով եւ սենեակներով պատշաճեցնել մեր եկեղեցւոյ եւ համայնքի կարիքներուն: Կը մնար օծումը կատարել եկեղեցւոյ, եւ զայն վերստին ընծայել Աստուծոյ: Եկեղեցւոյ հովիւն ու հոգաբարձութիւնը եւ մասնաւոր յանձնարումներ ամիսներ շարունակ ոգի ի բռին աշխատեցան, եւ օրհնուեցան բարի-բարի արդիւնքներով: Ու թէեւ համայնքը սկսեր էր հանգանակութեան, իր սեփական միջոցներով գնելու համար եկեղեցին, անակնկալ եւ շքեղ օգնութիւն մը եկաւ Ուստըրի հանգուցեալ զաւակ Կարապետ Կայծակ Դանիէլեանի կտակակատարներուն շնորհիւ, որոնք նոր եկեղեցւոյ եւ կեդրոնի շինութեան համար յատկացուցին շուրջ երեք հարիւր հազար տոլարի գումար մը:

Լուսանկար՝ Ռ. Ն. Գասպարեանի

Օրհնեցի, օծեցի եւ սրբեցի սիւնս յանուն Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի . . .
Տեսարան մը Ուստըրի Ս. Երրորդութիւն Եկեղեցւոյ օծումէն, Չեռամբ Գերշ. Տ. Մեսրոպ Ս. Եպիսկոպոսի:

Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Բ. ԱԹՈՌԱԿԻՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԳԱԼԻՑՈՐՆԻՈՅ ՄԷՁ

Ուրախութեամբ կը յայտնենք թէ Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Հայրապետը, Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Գարեգին Բ. Կաթողիկոս, ընդառաջելով Հիւսիսային Ամերիկայի Արեւմտեան Թեմին Առաջնորդին՝ Գերշ. Տ. Եփրեմ Եպս. Թապաքեանի եւ Ազգային վարչութեան հրահրին, էրեք շաբթուան պաշտօնական հովուապետական այցելութիւն մը պիտի շնորհէ Գալիֆորնիոյ շրջանի մեր համայնքներուն եւ եկեղեցիներուն:

Ինչպէս մեր ընթերցողները գիտեն, Գալիֆորնիան, վերջին տարիներուն ընդունած է հազարաւոր նոր գաղթականներ, որոնք նոր աշխուժութիւն, նոր կեանք, եւ նոյնիսկ նոր նկարագիր տուած են Արեւոտ Նահանգին: Հայկական գեղակերտ տաճարները իրենց գմբէթները կ'աշտարակեն Գալիֆորնիոյ կապոյտ երկիրքն ի վեր: Ամէնօրեայ հայկական դպրոցներու անհաստատի հրաշքը միայն հպարտութիւն կը պատճառէ բոլորին: Ուստի վստահ ենք, որ մեր քոյր թեմը պիտի արժանի շուքով եւ իր հանգամանքին վայել կերպով ընդունի Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Աթոռակից Կաթողիկոսը, որ Լոս Անճելըսի միջազգային օդակայանը պիտի հասնի Հինգշաբթի, 30 Հոկտ. 1980ի երեկոյեան:

Վեհափառ Հայրապետը իր ժամանման յաջորդող առաջին Կիրակի օրը, 3 Նոյեմբերին, պիտի կատարէ օծումը Հոլիվուտի Ս. Կարապետ Մայր Եկեղեցւոյ:

Թեմիս Առաջնորդ Սրբազան Հայրը, ընդառաջելով Ամերիկահայոց Արեւմտեան Թեմին հրահրին, Հոկտեմբերի վերջին օրերուն Գալիֆորնիա պիտի ըլլայ, ընկերանալու համար Ն. Ս. Օծութեան եւ իր մասնակցութիւնը բերելու համար Գալիֆորնիոյ մայր եկեղեցւոյ օծման եւ յարակից հանդիսութեանց:

“Outreach”, յանուն Ազգային վարչութեան կրօնական եւ վարչական ժողովներուն, թեմիս հոգեւորականներուն, եկեղեցիներու, համայնքային եւ յարակից կազմակերպութեանց եւ համայն ժողովրդեան սրտագին բարի գալուստ կը մաղթէ իր սիրեցեալ Հայրապետին, եւ լիակատար յաջողութիւն իր հովուապետական այցելութեան ամբողջ ընթացքին:

Բարի եկաք, Վեհափառ Տէր, «Օրհնեալ որ զաս յանուն Տեան»:

Շաբաթ, 13 Սեպտեմբերին, Առաջնորդ Սրբազան Հայրը, ընկերակցութեամբ Դպրեվանքի տեսուչ Գերշ. Տ. Տաթև Եպս. Սարգիսեանի, կաթողիկոսարանի կրօնական դաստիարակութեան վարիչ Հոգշ. Տ. Օշական Վարդապետ Չոլոյեանի եւ Մայր Եկեղեցւոյ Հոգ. Հովիւ Արթ. Տ. Մուշեղ Քհնյ. Տէր Գալուստեանի ժամանեց Ուստըր, եւ, եկեղեցւոյ մուտքին դի-

մաւորուեցան հովիւին՝ Արթ. Տ. Վազգէն Քհնյ. Պէքեարեանի, եւ Պատ. Հոգաբարձութեան անդամներուն կողմէ: Պահ մը յետոյ, երեկոյեան ժամը 6-ին, կատարուեցաւ դոնբացէքի կանոնական կարգը, ապա՝ մկրտութեան աւազանի օծումը: Երեկոյեան կիրակնամուտքի ժամերգութենէն յետոյ ալ, սիւներու լուացումը գինիով եւ ջուրով եւ աղի օրհնութիւն:

Դոնբացէքի արարողութեան իրենց մասնակցութիւնը բերին Արթ. Տ. Թորգոմ Ա. Քհնյ. Յակոբեան, Ութըրթաունէն, Արթ. Տ. Մեսրոպ Ա. Քհնյ. Թաշճեան, Փրաւիտենսէն, Արթ. Տ. Մուշեղ Քհնյ. Տէր Գալուստեան, Նիւ Եորքէն, Արթ. Տ. Արշակ Քհնյ. Տաղլեան, Նորթ Էնտոլըքէն, Արթ. Տ. Կոմիտաս Քհնյ. Տէր Թորոսեան, Ուայթինգվիլէն, Արթ. Տ. Անդրանիկ Քհնյ. Պալճեան, Սթինֆիլտէն:

Յաջորդ առաւօտեան ժամը 9-էն սկսեալ Ուստըրի եւ շրջակայից հայութիւնը լեցուցած էր եկեղեցին եւ կը մասնակցէր առաւօտեան ժամերգութեան: Ժամը ճիշդ 10-ին Առաջնորդ Սրբազան Հայրը եւ Տ. Տաթև Եպս. Եպիսկոպոսական լրիւ հանդերձանքով առաջնորդուեցան եկեղեցի, եւ տեղի ունեցաւ եկեղեցւոյ օծման կարգը, ներկայ հաւատացեալներու շերմեանդ աղօթներուն եւ ակնարկներուն մէջ:

(Շարունակուած՝ էջ 2, սիւնակ 1ի վրայ)

During a Prelacy reception held on September 12, 1980, friends and clergy gathered to honor the renowned graphic artist Minas Minasian for his many years of dedicated service to the Armenian community and the release of the book Ա, Բ, Գ, a painstaking and beautiful compilation of his works. From left to right are: (back row) Bishop Datev Sarkissian, Very Rev. Krikor Gueriguerian, Archbishop Miran Nersoyan, Mr. Sevan Minasian, Mr. and Mrs. Minos Minasian, Bishop N. Pahlikian, Bishop Mesrob Ashjian (Prelate) and Very Rev. O. Choloyan; (front row) Rev. M. Der Kaloustian, Rev. V. Shirinian and Rev. A. Kelejian.

Editor's Note:

This story needs a headline why so large

On their return from Antelias, Lebanon, where they partook in a Cultural Study Program, the six American Armenian students were asked to record their impressions, realizations, and opinions concerning their experiences during their six-week stay. The following essays are representative of two students Van Krikorian and Ara Tramblian.

by Van Krikorian... On the roads to, and in places like Anjar, Kessab, Aleppo, Damascus and Der-Zor, one cannot help but be impressed by the natural beauty of the mountains and fields. This is no less true of Bikfaya and Antelias where our theological seminary and Catholicosate are located. From July 1 to August 12 we were privileged to study and travel in this land where ancient lifestyles survive today.

I had two reasons for choosing to spend my summer in Lebanon. One was a desire to improve my Armenian while I had the time; the other was a need to see Armenians living in another state.

Whereas our people lived together for hundreds of years, now we are exiled all over the globe. However, when we identify ourselves we still use the same word, *Haid*. The question of why we do this is often a subject of debate. People emphasize the political, historical, religious, social, cultural or some other factor as the primary reason. Regardless, we all seem to feel to be part of the same family at some point in our lives.

Before totally confirming this spirit, I felt I must see how my brothers and sisters, who were separated from me so long ago, breathed, ate and slept. What follows is a brief interpretation of how I found the Armenians of Lebanon.

What struck my eye was the effects of the civil war. It manifested itself throughout; bombed buildings, bullet-ridden walls, inconsistently working utilities, and the presence of independent armies in the streets, coming to life nightly to gain political control without a central authority to control them all.

Coming from an open, tolerant society, I had never experienced such a lifestyle. It seems that for many, a major consideration in one's life is staying alive. This situation has strengthened the various religious/ethnic communities more than was the case in the pre-war millet system.

It is in this setting which I found my Armenian brothers and sisters. In this setting they perceive their community as Armenian. It is true that they have preserved much of our culture and our traditional daily lives. But, while this is a concrete expression of the Armenians' survival, in many cases this life is becoming more and more institutionalized, losing much of its original creative spirit and perspective on our nation in exile for the sake of cultural security.

After six weeks, I had improved my Armenian and met another part of the family. A part who, from the clergy to the taxi drivers, expresses itself, thinks, solves problems, and organizes in a completely different way. Our past was the same; our present has diverged and unless we recognize this and are able to rise above learned reactions and reach an intelligent level of mutual understanding, the future will not see our progression.

Ara Tramblian... My experiences in Lebanon and Syria were enriching educational supplements for me both as an Armenian and as one who had not previously travelled overseas.

As a student, I had done quite a bit of study on the Middle East, Lebanon particularly, and felt I was rather knowledgeable on the subject. I soon found out that one cannot understand the uncertainty, turbulence, tension, and uneasy balance that evokes a pervasive atmosphere hanging heavily over many aspects of life unless one actually experiences it. Having been brought up in the relatively isolated, somewhat politically dormant environment of the U.S. this was a radical change. In the Middle East, your nationality and background are critical. Automatic weapons are plentiful. Fighting and death are an almost common occurrence. Authority indeed comes from the barrel of a gun.

But more important were experiences as an Armenian. The role of religion in the lives of the people was very impressive. In the U.S., religion tends to be one aspect of an individual's life. This is not so in the Middle East, where it assumes a more community-oriented role. In Lebanon, for example, the Armenian church has assumed a great deal of legal responsibility, such as divorce settlement and marriage registration. The Armenian church has much influence among the people and the clergy are held in high regard.

The clergy were very involved in our experiences. After spending forty days with them, I cannot help but be impressed by their caring, kindness, and devotion to their beliefs, particularly their total dedication to the cause of the Armenians. Believing in the future of Armenians and the involvement of the younger generation, they took time from their busy schedules treating us as very important persons. Many, both clergy and laymen, lectured to us on various aspects of our Armenian heritage. One is struck by the knowledge and drive of these individuals.

Mingling with Armenian communities in Lebanon and Syria, whether staying with families or visiting various institutions, was another vital aspect of the trip. Certainly many misconceptions about American-Armenians exist and perhaps we helped clear up a few. For the most part we were greeted with open arms. One moment I remember well occurred in Haleb, where I spent a few days with an Armenian family. The father introduced me to the family as a brother, as a part of the family, saying we were all brothers and sisters. We found this attitude wherever we went.

I found the Middle East to be a land of great contrast. A church next to a mosque. Ancient ruins in the middle of a metropolis. At the same time total freedom and no freedom, authority and the lack of authority. The merging of cultures, the Eastern mentality and the all-pervasive Western influence. As His Holiness Catholicos Karekin said "a living history."

As American-Armenians, we lived in an environment totally different from the U.S. We were in an Armenian community, Armenian shop signs, passers-by speaking Armenian. We saw a traditional wedding celebration in the streets of Anjar and the deserts through which our ancestors were marched and where they perished; we visited the Armenian orphanages where the children displaced a great inner spirit. I was overwhelmed by the vitality of the flourishing culture, whose richness has not diminished in recent times due to the dispersion of its peoples to every part of the world. This was indeed the greatest experience of the trip. We were over seven thousand miles from home, but these were our people.

The following is an excerpt taken from an address given by Sevan Minasian, son of Minas Minasian, during the commemorative reception held at the Prelacy in his father's honor.

My father's dedication and contribution to Armenian literary and national affairs is probably better known to most of you here this evening for me to add much more. Many of you have been friends with him long before my birth. His gentle charm, his faithfulness, his many virtues need no advertisement from me. However, the experience of a son, his only child, of such a man as this, deserves a word.

As a child my admiration for this robust, romantic, handsome, best-of-all-possible fathers was unbounded. It's natural for a boy to love his father, specially a father filled with wonderful stories of adventures in Egypt, Turkey, the Greek Islands, Europe... other worlds. Today after more than thirty years my admiration for him is undiminished, indeed it has deepened with time and with my ability to appreciate this extraordinary man more fully. When I look at my father today I see the essence of the man in his prime. His quiet dignity, his pride in his race, his great love of his cultural heritage, and throughout this his effort to minimize his own importance in these affairs.

Each day of my life I silently thank and honor my beloved father for his unerring example to me. The lesson; a life of integrity, of service, of self-possession. His only debts; to his many friends here and around the world for their lifetime of love, to our ancestors for the gift of being born Armenian and to this kind world to which every man must pay one final debt.

My father has always been my model of grace and finesse. No task is too small to be done well, artfully. I have seen his touch endlessly transform the mundane into the marvelous. He is a paragon of imagination and playful inventiveness.

I dream about loving him, so great is his gift to me. If, indeed, this world, the physical world, has no value, no meaning other than what we ourselves assign to it then our basic belief in the goodness and beauty of the world is vital for a positive, joyful life. My father's gift to me is that very faith, in the goodness, the hopefulness of this life. And for all of this, rarely a word spoken... but what a brilliant example!

The knowledge that I am my father's son is my backbone. I feel his very blood alive in me. As if, had we never met until this very moment, I would know him instantly as my lost father. Unknown ancestors, forgotten faces, distant voices of Armenia, alive in their sons, and his son.

No matter that I thank my father in a borrowed tongue on foreign soil, his beloved alphabet is my true spiritual language. No matter that strange symbols flow from my pen, the very hand that writes is made of holy Ա, Բ, Գ. Thus... I am my father, so has he made me and so be it.

ՕՄՈՒՄՆ — (չարունակութիւն ա. էջի Յրդ սիւնակէն) Սրբազան Հայրեր կարգաւ օծեցին Ս. Սեղանը, եւ 16 սիւները՝ յանուն Քրիստոսի առաքելալներուն, աւետարանիչներուն եւ Ս. Գրիգոր Լուսաւորչին, վերջստին Աստուծոյ ընծայելով Հաւատքի եւ աղօթքի այս նոր տունը: 16 սիւներու կնքահայրերն էին Ուստըրի եկեղեցւոյ զաւակները, եւ, մեծ ուրախութիւն էր Հաստատել, որ մեծագոյն մասով երիտասարդներ էին.— Արամ Արվանիկեան, Կէրի Արվանիկեան, Ծօրճ Արվանիկեան, Բիչըրտ Ասատուրեան, Ժէք Աւազեան, Էստուարտ Գուլումճեան, Սարգիս Դշօեան, Ժէք Նաչատուրեան, Ժէյմս Մարգարեան, Տէյվիտ Մելքոնեան, Քեյվին Մելքոնեան, Ժէք Յակոբեան, Անդրանիկ Սահակեան, Մովսէս Սարգիսեան, Լեւոն Սիրունեան եւ Մուշեղ Օվեան:

Օծման կարգէն անմիջապէս յետոյ Առաջնորդ Սրբազան Հայրը իր անդրանիկ պատարագը մատոյց նորօծ եկեղեցւոյ մէջ: Սրբազան Հօր կը սպասարկէր Արժ. Տ. Մուշեղ Քհնյ. Տէր Գալուստեան: Զոյգ բուրվառակիրներն էին Արժ. Տ. Անդրանիկ Քհնյ. Պալմեան եւ Արժ. Տ. Վազգէն Քհնյ. Պէքեարեան:

«Հայր Մեր»էն առաջ սրտառուէլ պատգամ մը տուաւ Առաջնորդ Սրբազան Հայրը. «Ուրախ Լեր Սուրբ Եկեղեցի» բնաբանով, միացուց խաչի եւ եկեղեցւոյ տօները՝ իբրեւ գործիք եւ արդիւնք փրկութեան խորհուրդին, եւ ապա ընդգծեց նոր եկեղեցիին եւ նոր

ՕՄՈՒՄ — (չարունակութիւն ա. սիւնակէն) Խանդավառութեան առիթը, որ Հաւատացեալները վերախմբած էր Ուստըրի մէջ, Հնագոյնը՝ Հայկական գաղութներուն, որոնք Հետզհետէ պիտի բազմանային եւ ընդարձակուէին, Ամերիկեան այս մեծ երկրին ամբողջ տարածքին, բայց միշտ Հաւատարիմ մնալով Արարատին եւ Հայց. Ս. Եկեղեցիին: Սրբազան Հայրը օրհնեց Հանգուցեալ բարերար Կարապետ Կայծակ Դանիէլեանի յիշատակը եւ գնահատեց եկեղեցւոյ հոգիւրը, հոգաբարձութիւնը, բարեգործման յանձնարումը եւ բոլոր անոնք որոնց նուիրաբերումով եւ զոհողութեամբ իրականութիւն դարձաւ Ուստըրի նորատիպ Ս. Երրորդութիւն եկեղեցին:

Ս. Պատարագի աւարտին տեղի ունեցաւ աւանդական մատաղօրհնութիւն:

Կէսօրէ յետոյ, ժամը 2-ին, եկեղեցւոյ հոգաբարձութեան հրահրով շքեղ ճաշկերոյթ մը սարքուցաւ Ուստըրի պատմական «Մեքանիք» սրահին մէջ, մասնակցութեամբ աւելի քան 450 Հայրենակիցներու, եւ սեղանապետութեամբ Ազգ. Վարչութեան ատենապետ Պր. Սարգիս Թշոյեանի: Ծաշկերոյթի ընթացքին խօսք առին Ս. Երրորդութիւն եկեղեցւոյ հոգաբարձութեան Ատենապետ Պր. Ժան Մելքոնեան, Ուստըրի քաղաքապետ Պր. Զորարն Լեւի, Ուստըրի Միջ-եկեղեցակալ խորհուրդի ներկայացուցիչ Հայր Հէնրի Պիրըստթօ, Ս. Երրորդութիւն եկեղեցւոյ Հովիւ Արժ. Տ. Վազգէն Քհնյ. Պէքեարեան: Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Խորէն Ա. Կաթողիկոսի եւ Գարեգին Բ. Աթոռակից Կաթողիկոսի Ողջոյնի Գիրը կարգաց Հոգ. Տ.

ՊԱՏԱՆԻՒՆ ԵՐԱԶԸ Մ. ՄԻՆԱՍԻԱՆԻՆ

Սրբազան պատանին. երկուսնեքու երգեց մը վառ, որ սրտին պէս բազում, օրն ի օրն, բոց կը ծալքէր... Մտածումը՝ բանտուած ամպրոպ, կը սլանար դէպ երկինք, արիւնը կըլլար գոյգ ստիճք, տեսիլը վիճի՝ փրփուրը միայն:

Թեւ պանդուխտ օտարոտի, հոգիին մէջ կը կրէր տանարներն իր երկրին, սրբաբնեցիկն անցեալին: Սրտէն երկինք մտր լուսարձակ կը նետեր, խոնկի բոյր մը օրհնութեամբ: Մտածներն արուեստի, կը գծագրէր, գեղեցկութիւն երաշխի՝ գարոյ մը Այրին բնատարած... սիրտ մը Սէին սգաւոր...: Եւ կ'աղօթէր, տանարներուն իր կերտած, բերդորուն այդ անտախի. որ ըլլան գրան ու պատմէջ գոյութեան. սր գայն կրնն ծեր ու կտրիճ, մայր ու որդի, սիրոյ նման, որ իրարու հետ եւ իրարմով են ամբաժան: Այժմ, այնքան սերմնացան, լոյս կը ցանէ լիարուտ, գիրքը գարդիբ նայիրեան, որ Այստեանի հասանքին պէս, Թալիմէն մինչ Աշտարակ, Սարդարապարտ կը կերտեր: Ուրարտուէն ծնունդ առած, Արաքսն մարտավար, Եւ Հրազդանն մեղրաբոյր, Զուարթնոցէն Մաղկաշէն, Էջմիածինն կ'որոգէր: Դահակից Վահագմի, դիցունին Անահիտ, Սեւանին մէջ շողակաթ Աստղիկը ծնէր: Դարով կոփուած, երբունին ծաղկաբոյր, տակաւ կը դառնար համաճուագ քարաշէն: Երբ ո՛վ սարսափ, հասանքին մէջ խորհուրդներու, եւ ծնւորու, Արագածէն մինչ Դառնի, Հոփիսիմէն պատարագուէր...: Եւ ո՛վ խորհուրդ մեծաբան, Օշակամն գիւղաշէն, իր ծոցին մէջ կը կրէր իշխանն Մեսրոպ՝ Հայակերտ մեր Հայր՝ արուն հոգին պատգամ շնչուն, կը մրմնջէ. ՀԱՅ ՀԱՆՃԱՐԻՆ ԿՆՆԻՄԱՆՈՒԹԻՒՆ

OUTREACH

His Grace Bishop Mesrob Ashjian, Prelate

Editor..... Hasmig Mergian Armenian Editor..... Very Rev. Barouyr Ekmekjian

OUTREACH (USPS 426-490) is published monthly by the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America, 138 East 39th Street, New York, New York 10016, (212) 689-7810. Unsolicited manuscripts will be considered for publication; please include a stamped, self-addressed return envelope. We reserve the right to edit articles in order to conform to space limitations. Signed articles do not necessarily reflect the policy of the Armenian Apostolic Church of America. Send all correspondence to the above address to the attention of the Editor. Printed in the United States of America. Second class postage paid at New York, New York 10016.

A Dream Come True: Summer Camp in Haiastan

Haiastan, My Fatherland

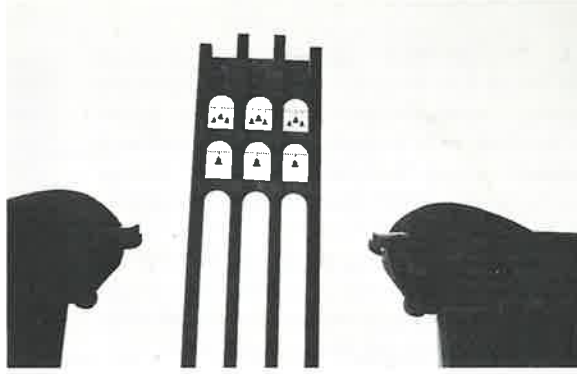
Our plane landed in Yerevan airport and then I knew this was the land that had meant so much to my ancestors, Armenians around the world and myself. I could have only imagined that moment in a dream. But, this impossible dream had come true. This land so brutally abused, so neglected by savage and barbaric lands who arrogantly called themselves nations, could still be so rich in the sense of life continuing and the remembrance of the Armenian people that fought for their beloved land. Before going to Haiastan, I felt like a minute speck among thousands of Armenian communities across the world. But in Haiastan I felt like a *giant among giants*. Seeing the vibrant memorial monument of Sardarabad and the serene stone figures of Etchmiadzin you knew that there never was and never could be a place as magnificent and nourishing to the soul as Haiastan.

The people of Haiastan were a busy people. There was always an unfinished chore to be done. No matter where you went, Yerevan, Girovagan or the village of Sevan, there was a feeling of love, admiration, and respect for the Armenian people.

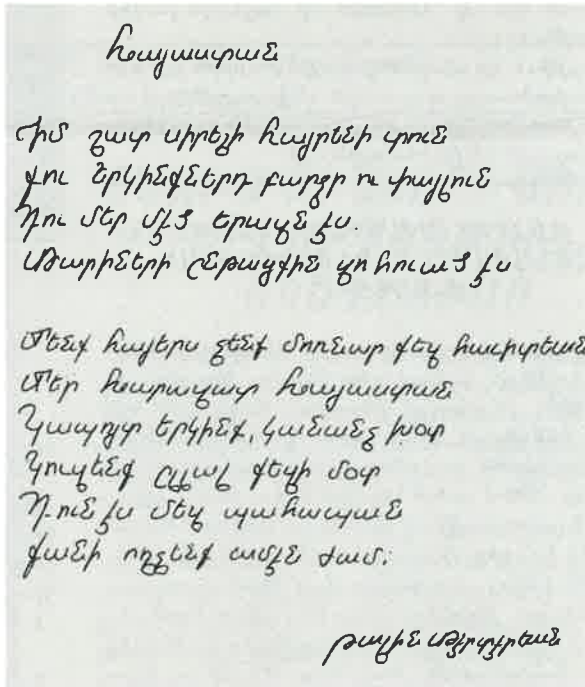
Haiastan had its share of run-down villages and homes, but, it had more than its share of beautiful mountains and valleys, the magnificent *vanks*, the swiftly running waters and the memories of all great achievements that Armenians had accomplished. No other race could have survived and prospered as much as the Armenian people have in the past 2700 years. How one race could survive such setbacks in life and still have leading universities, artists, physicists, musicians, doctors, and a culture that has lasted thousands of years is a thought to be pondered by the great philosophers alive today.

Only one land, culture and people could accomplish this and with dedication and determination make the best of life, the Armenian people. I was fortunate enough to see this, this miracle in progress. The thought of being just a small part of these people brings a tear of happiness to my eye.

Daniel Garebedian

Memorial Monument of Sardarabad

հայաստան

Դիմ շար սրբեղի հայրենի տուն
 քու նրկնձներդ բարձր ու փայլուն
 դու մեր մէջ երազն էս.
 Ամարիճերի շնորհակցիս ցոհուած էս

Մեզ հայերս ճեմ մտնար քեզ հասարակաց
 մեր հարապար հայաստան
 Կապար երկնք, կանաչ թօր
 Կույնեզ լլալ քեզի մօր
 դուն էս մեզ պահապան
 քանի որջնեք ամբն ժամ:

Երայն Աջրուհեան

A DREAM COME TRUE. . .

The four weeks I spent in Haiastan were the four most unforgettable and exciting weeks of my entire life. I had never dreamed of going, but soon enough, before I knew it, I was there in our dearly beloved Haiastan! I had dreamed of the moment that I'd be touching that Armenian ground. It was absolutely wonderful; I had the chance to get acquainted with my motherland. One month was enough time to also get to know our fellow students. Our group consisted of U.S., Canadian, Greek, Syrian, English, Egyptian, Austrian, and French Armenian students. We all communicated beautifully in Armenian, and really got along. We became so close and intimately fond of each other, that when one of us struggled, we all struggled.

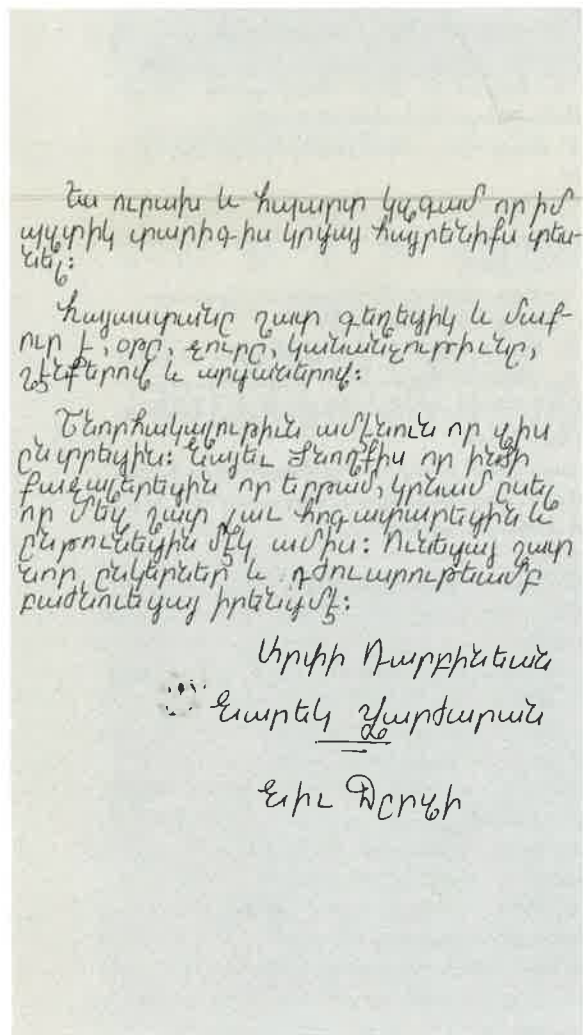
We went to many breathtaking places, including Erebuni, Sardarabad, Etchmiadzin, Harpert, Lake Sevan. We even caught a distant glance of Mr. Ararat. Words can't describe most of the sights we saw.

For two weeks our groups stayed at Camp Artek, two hours from Yerevan. There we met children from all over Armenia. We also got acquainted with their Armenian dances, their songs, cheers, food, customs and way of life.

Everything we learned was valuable to us. When it was time to leave, it was hard (*very hard in fact*) to say goodbye to all our close friends. . . for we knew we would probably never get another chance to relive our dream in Armenia, and see them all again.

It was hard to leave them behind. We may be back in the States now, but I know that none of us will ever forget our visit to Haiastan. The memories live on. . .

Ardem Ghazarian

Ես ուրախ եմ հայաստան կեցած որ իմ պարիսպ քարից-իս կրկնայ հայրենիս տունն է:

հայաստանը շար գեղեցիկ և մաքուր է, օրը, ջուրը, կանաչությունը, շնորհակցիս և արգանքով:

Շնորհակցութիւն ամբնուն որ քիս ընկրեցիս: Այսին ժողովիս որ ինձի բաւարարեցիս որ երբան, կրնամ օտեք որ մեզ շար յաւ հոգարարեցիս և ընթրուեցիս մէկ ամիս: Ունեցայ շար արդ, օսկրներ և դժուարութեամբ բաժնուեցայ իրենցով:

Կրկին հարրիենեան

Էւարտիկ Վարժարան

Էրիւ ԲՈՐԿԻ

On their arrival at Kennedy Airport from Yerevan, students and teachers were warmly greeted by the Prelate, Bishop Ashjian, Rev. Vahrich Shirinian, family and friends.

A Lifetime Dream Come True

As I sat down to write about my experience in Haiastan, I asked myself if it was possible to put on paper such a wonderful experience. Well, the answer is a resounding NO!

All my life I have dreamed of going to Haiastan, the land of my people, the cradle of civilization, the first Christian nation. When Mrs. Hourig Sahagian opened up the opportunity for me to go, I almost fainted with anticipation. After what seemed like an eternity, but was only a few weeks, I and nine other students and three teachers left for our motherland.

Almost two days later, my lifetime dream was answered — I arrived in Haiastan. It felt so good I could hardly believe I was actually *there*. (Later, on the way back to America when I talked it over with most of the students, we all agreed that the only way we could convince ourselves we were actually in Haiastan was to think of a map).

When I arrived at my temporary residence in Yerevan, (it was a boarding school) I met students from all over the world. During the month I was there, I became very close friends with all of them, especially with the Americans.

After about a week, all the students left for a camp in Girovagan where we got a chance to meet many Haiastantsi children. We, the *Spurkahai* students made many friends among the Haiastantsis we met who were friendly and happy. They have managed to keep alive and make the Armenian culture flourish. If it wasn't for that, Haiastan would no longer exist.

As a group, we were taken on trips touring most of Armenia. We went to Garni, Sardarabad, Etchmiadzin, the eternal flame for the Armenian Martyrs, Erebuni, Lake Sevan, Hovannes Toumanian's house which is presently a museum, a beautiful gorge near Stepanavank and all the ancient churches, Sanaheen and Keghart to name a few.

Our mother country can only be described by one's feelings. Its beauty is unsurpassed and its picturesque countryside can never be justly depicted in photos.

I am deeply grateful to my parents, teachers and my community for enabling me to be brought up as an Armenian and even more grateful to A. N. E. C. for presenting me with my lifetime dream — *Haiastan*.

Nairi Shushan Checkovsky

Հայաստանի Տպաւորութիւններս

Մանկութեանէս իվեր, մէծ երազներ ունեցած եմ որ տեսնամ իմ թանկագին Հայրենիքս. եւ այս տարի իմ մէծ երազս կատարուեցաւ ու կարողացայ տեսնալ մեր Ամէնայն Սրբազան Հայաստանը եւ իր գեղեցիկ բնութիւնները եւ ճարտարապետութիւնները:

Հայաստանի մէջ մենք յաճախեցինք շատ գեղեցիկ եւ հիանալի տեղեր. Տեսանք մեր նշանաւոր Սուրբ Էջմիածին Եկեղեցին, գտնուեցանք յին եկեղեցիներ, եւ վանքեր եւ իրենց սքանչելի խաչքարերը տեսանք. Մանահինի, Հաղբատի, Գեղարդի, Հաղարծինի: Գնացինք Հովհանէս Թումանեանի տունը եւ թանգարանը. Տեսանք մեր հպարտալի հուշարձանները, Մայր Հայաստան, Սարտարապատը, Սասունցի Դաւիթը, եւ Վարդան Մամիկոնեանը: Սեվանեոյ լիճը գնացինք ու իր փայլուն կապոյտ ջուրերուն մէջ քայեցի եւ քարեր հաւաքեցի:

Հայաստանի մէջ մենք մնացինք Կիրովականի Հայկական Արտեկին մէջ. Ուր խմբագիրներ եկան եւ հետաքրքրուեցան իմ հետ, ուզեցի հասկնալ իմ զգացումներս Հայրենիքիս մասին: Հայկական ծայրաստիւր կայարանէն մարդիկ եկան ու զիս զատեցին որ Ամերիկայի կողմանէն խօսիմ որ ինչ պէս տեսայ Հայրենիքս եւ ինչ պէս հաւանեցայ իրեն բնութիւնները եւ ճարտարապետութիւնները:

Հիմա իմ մէջի զգացումներս հայ ազգին համար աւելի զօրացան եւ կուզեմ ամէն Ամերիկա-հայ աշակերտներ ինձի նման հպարտ ըլլան որ հայ էն եւ երգան իրենց Հայրենիքը այցելելու. Մեր հայ ազգը ուրիշ ազգի նման չէ: Մենք հայերս տարիներ ընդարձկին զոհուած էնք եւ մինչեւ հիմա թեր կը զոհուինք մեր Հայրենիքին եւ իր իրաւունքներուն համար:

Ախ, ես շատ տխուր էի երբ ժամանակս եկաւ ու պիտի ձգեմ Հայրենիքս. լալով գետինը համբոյրեցի ու մնաքարով ըսի եւ ձգեցի. Շատ կը ցանկամ նորէն տեսնամ իմ կարօտալի եւ սիրելի Հայրենիքս:

Թալին Տէրտէրեան

Help OUTREACH Grow
 Don't Forget
 Mail In Your Contribution Today

Օշական Վրդ. Զորոյեան: Յանուն Ազգ. Վարչութեան շնորհաւորական խօսքերով հանդէս եկաւ Պր. Ս. Թշոյեան, որ, յատուկ պարտականութիւն ունէր նաեւ ներկայացնելու հանգուցեալ կարապետ Կայ- ծակ Դանիէլեանը, որուն կտակին շնորհիւ մեծապէս զիւրացաւ նոր եկեղեցւոյ գնումը: Դրուատեց հան- գուցեալ բարերարի ոգին, ազգային եւ եկեղեցական հարցերու հանդէպ անոր ցիւցարեան ճետաբարձրու- թիւնը, եւ շնորհակալութիւն յայտնեց կտակակատար- ներուն, որոնց հաւատարիմ եւ խղճամիտ հոգածու- թեան շնորհիւ հնարաւոր դարձաւ ե՛ւ մայր գումարը իմաստուն կերպով տնտեսել, ե՛ւ նոր եկեղեցին ալ գնել: Երեք կտակակատարներն էին ՊՊ. Վարդգէս Տեփոյեան, Պր. Վազգէն Պապիկեան եւ Պր. Յարէթ Թաշճեան, որուն մահէն յետոյ կտակակատար իբրեւ հրաւիրուեցաւ Պր. Սարգիս Տէր Պետրոսեան: Յա- նուն կտակակատարներուն խօսք առաւ Պր. Վարդգէս Տեփոյեան, եւ Առաջնորդ Սրբազան Հօր յանձնեց 288, 000 տուարի չէք մը:

Իմաստալից եւ կուռ ողջոյնի խօսքով հանդէս եկաւ Դպրեվանքի տեսուչ Գերշ. Տ. Տաթեւ Ս. Եպս. Սար- գիսեանը, որ գնահատեց Ուստըրի հայութեան եկե- ղեցանուէր եւ հայրենասէր ոգին, եւ սրտազին յաջո- ղութիւն մաղթեց համայնքի ազգանուէր եւ եկեղե- ցաշէն գործերուն:

Վերջին խօսողը եղաւ Գերշ. Տ. Մեսրոպ Ս. Եպս. Աշճեան որ շնորհակալութեան իր խօսքը ուղղեց հիւր հոգեւորականներուն, Ուստըրի եկեղեցւոյ հովիւին, հոգաբարձութեան, եկեղեցւոյ բարերար Կ. Կ. Դա- նիէլեանի կտակակատարներուն, բարեգարգաման յանձնախումբին, եւ բոլոր անոնց, որոնք բարոյա- պէս եւ նիւթապէս սատարեցին նոր եկեղեցւոյ գնման եւ պայծառացան եւ նաեւ կտակարար մօտեան արա- բողոքութեան: Օրհնեց յիշատակը Ուստըրի եւ Ամերի- կայի առաջին հովիւին՝ Յովսէփ Վրդ. Սարաճեանի եւ բոլոր հանգուցեալ հոգեւորականներուն, Ամերի- կայի հովուութիւնը Առաջնորդութիւն հուշակող Որդեան Հայրիկին, եկեղեցւոյ հանգուցեալ բարե- րար Կարապետ «Կայծակ» Դանիէլեանին, եւ բոլոր անոնց, որոնք, յատկապէս 30-ական թուականներէն ետք, հաւատքով եւ հաւանութեան համբուրելի հոգիով պահեցին հայ եկեղեցին, «տապանակ ուխ- տի» որպէս շարժական խորան մը կրելով ամէն Կիրա- կի, երբ անտուն էին եւ քոյր եկեղեցիներու մէջ իրենց աղօթքը կ'ընէին, բարձրացուցին նախկին Ս. Երրորդութիւն եկեղեցին, եւ իրենց յետնորդներուն ժառանգ ձգեցին իրենց հայրերուն աւանդութիւնն ու մայրենի եկեղեցւոյ սէրը:

Ապա Սրբազան Հայրը պատմականը ըրաւ Ուստըրի անդրանիկ Ս. Փրկիչ եկեղեցւոյ կառուցման եւ օժ- ման հանգամանքներուն, հաճելի դրուագներու վե- րակողումով, եւ հուսկ շեշտեց որ ամենէն գեղեցիկ եւ շքեղ եկեղեցին՝ մարդոցմով կ'ըլլար: Քրիստոսի անձին եւ գործին հաւատացող մարդոցմով, որոնք անդամներն են անոր մարմնոյն, եւ մաղթեց, որ նոր եկեղեցւոյ մէջ նոր եռանդ, նոր կեանք գայ եւ ամէն անդամ լիբրաւ մասնակցութեամբ ապրի ամբողջա- կան հայու ապրումներով եւ տեսիլքներով:

Սրբազան Հօր խօսքէն յետոյ, շուրջ մէկուկէս ժամ- ան գեղարուեստական յայտագիր մը հրամցուեցաւ ներկաներուն՝ հանրածանօթ օրկանիսթ Պերճ ժամ- կոչեանի կողմէ, որ, Պախի մէկ քանի հուշակաւոր գործերու կատարումէն յետոյ նուագեց «Յորժամ»ը, «Խնկի Մառ»ը, Կոմիտասեան «Տէր Ողորմիա»ն եւ Ալան Յովհաննէսի «Սանահին» գործը, որու ընթաց- քին, պաստառի վրայ ցուցադրուեցան Հայաստան աշխարհի վանքերն ու տաճարները: Անցեալի եւ ներ- կայի, պատմութեան ու իրականութեան սերտ միա- ցումն էր որ այսպէս կը բացուէր ներկաներուն սըր- տերուն եւ հոգիներուն մէջ, եւ Ուստըրի նորակա- ուոյց եկեղեցին կ'երբարարանար հայրենի աշխարհի մեր հաւատքի բերդերուն՝ էջմիածնի, Հայդարտի, Այրեւանքի, Սանահինի հետ միասին, նոյն հայու Աստծոյն բարձրացնելով իր աղօթքը: . . .

Տէր, Կեցո զու զհայս . . . :
Տէ՛ր, պահէ այս ազգը եւ այս եկեղեցին քու յաւի- տենական ակնարկիդ ներքեւ, եւ թող որ Ուստըրի եւ աշխարհի համայն հայութիւնը ապրին քու օրհնու- թեանդ ներքեւ, հայօրէն ստեղծագործելով եւ հայա- շունչ ոգիով ապրելով, միշտ քու փառքիդ համար: Ս.

ՀՈԳՇ. Տ. ՊԱՐՈՅՐ ՎՐԳ. ԷՔՄԷՔՃԵԱՆ
ՀՈԳԵՒՈՐ ՀՈՎԻԻ ԷՆՍԻՆՈՅԻ

Հոգշ. Տ. Պարոյր Վրդ. էքմէքճեան, որ շուրջ մէկ ու կէս տարի նիւ Եորք կը գտնուէր, Գոլումպիա Համալսարանի հայագիտական դասընթացքի իբրեւ ուսանող, նշանակուած է հոգեւոր հովիւ Էնսինոյի (Գալիֆորնիա) Սրբոց Նահատակաց Հայց. Առաք. Եկեղեցւոյ եւ իր պաշտօնին ձեռնարկած է Պաշտօնա- ցի տօնին, 14 Սեպտ. 1980ին:

Հայր Սուրբը, իր նիւ Եորք բնակութեան ընթաց- քին մեծապէս ստակար հանդիսացաւ Առաջնորդ Սըր- բազան Հօր եւ Առաջնորդարանի գործունէութեանց, պատարագելով, քարոզելով թեմիս բազմաթիւ եկե- ղեցիներուն մէջ, յաճախ ներկայացնելով Առաջնորդ Սրբազան Հայրը պաշտօնական եւ այլ առիթներով: Ատեն մը ան վարեց Լիբանանի հայութեան օժանդա- կութեան յանձնախումբի քարտուղարութեան պաշ- տօնը, ատեն մըն ալ «Outreach»-ի հայերէն բաժնի խմբագրութիւնը:

Յաջողութիւն կը մաղթենք Հայր Սուրբին իր նոր եւ պատասխանատու պաշտօնին մէջ, աղօթելով որ Աստուած առաջնորդէ իր քայլերը ազգին եւ եկեղե- ցիին ծառայութեան իր կեանքին մէջ:

ԱՐԺ. Տ. ՎԱՀՐԻՃ ԱԻԱԳ-ՔՀՆՅ. ՇԻՐԻՆԵԱՆԻ
ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԱՆ ԶԵՌՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ
25-ԱՄԵԱԿԸ

Նիւ ձըրզիի Սրբոց Վարդանանց Եկեղեցւոյ Պատ. Հոգաբարձութեան նախաձեռնութեամբ, Կիրակի, 21 Սեպտ. 1980, Հէքընսէքի Շերաթօն Պանդուկի մէջ նշուեցաւ եկեղեցւոյ հովիւ Արժ. Տ. Վահրիճ Աւագ Քհնյ. Շիրինեանի քահանայական ձեռնադրութեան 25-ամեակը, 300-է աւելի ծխականներու մասնակցու- թեամբ: Գործադրութեան ղրուեցաւ գեղարուեստա- կան կոկիկ ծրագիր մը, խօսք առին բազմաթիւ անձ- նաւորութիւններ, շնորհաւորական ջերմ արտայա- յտութիւններով: Կիրիկիոյ զոյգ Վեհափառ Կաթողի- յոսներուն ողջոյնի գիրը կարդաց Արժ. Տ. Սուրբ Քհնյ. Տէր Գալուստեան: Խօսք առաւ Առաջնորդ Սըր- բազան Հայրը, գնահատեց Տէր Հօր գործունէութիւ- նը, եւ լուսարձակի տակ առաւ հայ քահանայի կոչու- մը եւ բազմաճիւղ պատասխանատուութիւնները՝ ի ծառայութիւն Հայ Եկեղեցւոյ եւ հայ ազգին: Ծաշ- կերոյթի աւարտին շնորհակալական ջերմ խօսքով հանդէս եկաւ Տ. Վահրիճ Աւագ Քհնյ.:

ՄՈՒՍԱ ԼԵՐԱՆ ՀԵՐՈՍԱՄԱՐՏԻ
65-ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԸ

Մուսա Լերան Հերոսամարտի 65-րդ տարին այս տարի նշուեցաւ Սեպտ. 20-21ին, բացառիկ հանդի- սութիւններով: Հայրենիքի մէջ, աւանդական հարի- սան անգամ մը եւս բաժնուեցաւ Մուսա Լեռ հայաւա- նին մէջ, էլ միածնի մօտիկ, մասնակցութեամբ հայ- րենի մտաւորականներու եւ բազմահազար ժողո- վուրդի: Անճառի մէջ արուողութեան նախադիպոց ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Գարեգին Բ. Աթոռակից Կաթողիկոս, որ այս առթիւ իր հովուապետական անդրանիկ այցե- լութիւնը շնորհեց Այնճառ հայաքաղաքին, 21 Սեպ- տեմբերին: Նոյն օրը Թորոնթոյի հայ կեդրոնին մէջ, 800-է աւելի հայրենակիցներու ներկայութեան տեղի ունեցաւ ոգեկոչական հանդիսութիւն: Մատաղի օրհ- նութիւնը կատարեց Գերշ. Տ. Արտաւազդ Արքեպս. Թրթրեան: Ուրբաթ 19, Շաբաթ 20 եւ Կիրակի 21 Սեպտեմբերին Ֆիլադելֆիոյ մօտիկ Պելմօրի Մոնթի- չելլօ պանդուկին մէջ երօրեայ հաւաք մը կազմակեր- պուած էր Մուսա Լերան Հերոսամարտի Ոգեկոչման Յանձնախումբին կողմէ, գլխաւորութեամբ ՊՊ. Ս. Փանոսեանի, Ն. Էմիլիեանի եւ այլոց: 200-է աւելի Մուսա Լեռնցիներ վայելեցին հայրենակցական հա- րազատ մթնոլորտի մը քաղցրութիւնը: Շաբաթ գիշեր տեղի ունեցաւ հրապարակային ճաշկերոյթ եւ հան- դիսութիւն: Ջղուտ եւ ներշնչիչ խօսքերով արտա- յայտուեցան Տոքթ. Հրանդ Մարգարեան, Վեր. Վար- դան Յարութիւնեան եւ ուրիշներ: Ոգեկոչական խոս- քով հանդէս եկաւ Առաջնորդ Սրբազան Հայրը, վեր առաւ ազատ ապրելու, քաջաբար մահը դիմագրաւե- լու ոգին, որ ձեպել Մուսայի ժողովուրդին առաքի- նութիւնը, միաժամանակ եւ վարձքը եղաւ: Կոչ ուղ- ղեց որ համայն ձեպել Մուսացիները ապրին բանաս- տեղծին պատգամին հաւատարմութեան մէջէն, որ- պէսզի հայութիւնը շարունակէ ճանշնալ ինքզինք իրենց մէջ. . .

Ձի Հայաստանն ալ ամբողջ
Ինքզինք ցանցաւ ձեր վրայ.

Սրբազան Հայրը 17 վկայագիրներ յանձնեց վե- րապրողներու, որոնք լեռան գրիսականը ապրած էին՝ Փրանսական նաւատորմին կողմէ փրկուելէ առաջ: Գեղեցիկ երգերով հանդէս եկաւ սիրուած եր- գիչ Վարդգէս Պապոյեանը:

Ուշ ատեն տեղի ունեցաւ հարիսայի օրհնութիւն եւ աւանդական շուրջապար:

Prelacy Ladies' Guild
Calendar of Activities

1980	
Oct. 10-12	Cultural Month Book Fair to be held at Sts. Vartanantz Church, Ridgefield, N.J.
Nov. 21	Christmas Boutique at the Prelacy, 8:00 p.m.
Nov. 21-30	Exhibition: Zohrab Keshishian at the Prelacy, 5-8 p.m.
1981	
Jan. 4	Prelate's Christmas Party, 5:00 p.m. at the Prelacy.
Feb. 7	Feast of Light Dinner-Dance.
March 6	Art Auction.
March 4	Lenten Lecture Series at the Prelacy, 8 p.m.
March 18	Lenten Lecture Series.
March 22	Armenian Church Lenten Music, Carnegie Recital Hall, 3:00 p.m.
April 1	Lenten Lecture Series.
April 18	Students' Reception at the Prelacy, 8 p.m.
May 7	Mothers' Day Luncheon at the Hotel Plaza, Terrace Room, N.Y.C.
May 22	Cultural-Musical Night at Carnegie Recital Hall, N.Y.C.
June 6	High School Graduates' Night.

ՀԻՒՐ ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆՆԵՐ

Ամարուան եղանակին, արձակուրդով եւ այլ

Ամարուան եղանակին, արձակուրդով եւ այլ ա- ուրիթներով թեմա այցելեցին Կիրիկեան միաբան հայ- րեր եւ այլ հոգեւորականներ, որոնք, Առաջնորդ Սրբազան Հօր հրահրով, մասնակցեցան եկեղեցա- կան արարողութեանց, եւ իրենց պատարագներով, քարոզներով մխիթարեցին հաւատացեալ ժողովուր- ղը: Անոնցմէ էին. —

1. Գերշ. Տ. Արտաւազդ Ս. Արքեպս. Թրթրեան, Անթիլիասէն:
2. Գերշ. Տ. Տաթեւ Ս. Եպս. Սարգիսեան, Տեսուչ Դպրեվանուց:
3. Գերշ. Տ. Սուրբ Ս. Եպս. Գաթարոյեան, Առաջ- նորդ Բերիոյ Թեմին:
4. Գերշ. Տ. Ներսէս Ս. Եպս. Բախտիկեան, Ան- թիլիասէն:
5. Գերշ. Տ. Եփրեմ Ս. Եպս. Թապաքեան, Առաջ- նորդ Ամերիկայի Արեւմտեան Թեմին:
6. Գեր. Տ. Աւագ Վրդ., Առաջնորդ Իրաքի Հայոց Թեմին:
7. Հոգշ. Տ. Օշական Վրդ. Զորոյեան, Վարիչ Կա- թողիկոսարանի Կրօնական դաստիարակութեան բաժանմունքին:
8. Հոգշ. Տ. Վահան Վրդ. Պէրպէրեան, Հոգեւոր Տեսուչ Հայոց Վեներուելայի:
9. Արժ. Տ. Պարգէն Քհնյ. Պարտաքճեան, Հոգեւոր Հովիւ Էշրէֆիէյի (Պէյրութ) Ս. Յակոբ Եկեղեցւոյ:
10. Արժ. Տ. Մինաս Քհնյ. Մինասեան, Հոգեւոր Հովիւ Գամիլիի:

Շնորհակալութիւն բոլորին: Կը մաղթենք որ իրենց ծառայութիւնը Հայ Եկեղեցւոյ անդաստանէն ներս ըլլայ արդիւնաւէտ եւ պողպալից:

PICK UP A
GOOD BOOK
Write or Visit
The Prelacy
Bookstore

138 East 39th Street
New York, New York 10016